

vejret for deres produktion. Alternativet er at lade den fattigere verden leve af hjælp og almisser fra den rige verden, men det fastholder dem kun i fattigdommen og er derfor slet ikke udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Per Stig Møller nævnte en række dilemmaer, som jeg synes, det er vigtigt, at vi fastholder som dilemmaer og ikke går ind og siger, at vi rent principielt må gøre sådan og sådan. Man kan f.eks. nævne de lande, hvor der er dårlig regeringsførelse – det er nu ellers flere end dem, der decideret får karakteren – og hvor vi altså kan komme for skade at bidrage til noget, som vi kan sige med megen ret, at det burde de have klaret selv, men så ved, at det klarer de ikke selv. Men hvis vi nu f.eks. sørger for bl.a. gennem de ngo-kontakter, vi har, og, hvad jeg i øvrigt tror, hr. Per Stig Møller er enig i, kan sikre, at støtten går de rigtige steder hen, hvor den ikke var kommet ellers, så er det vel lidt kynisk, hvis vi siger, at for ikke at være i et dilemma, hvor tingene kan være vanskelige, så vil vi overhovedet ikke røre ved det.

Jeg går ud fra, at hr. Per Stig Møller er enig med mig i, at dilemmaer ikke løses ved hard cut, men ved at man gør det på den måde og altså tilsvarende så også, når man skal vurdere, hvem man skal samarbejde med, apropos det lidt spøjse indlæg før i debatten, så vurderer vi jo ikke kvalitet ud fra, hvem der har været gode til at samle penge ind, men hvem der er dygtige. Jeg går ud fra, at hr. Per Stig Møller har samme holdning til det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Per Stig Møller roste partnerskabsidéen, der ligger i det her udkast til analysedokument, og det er da også rigtigt, at der står, at partnerskabet i samarbejdet fra stat til stat er det bærende i den statslige danske udviklingsbistand og må styrkes. Men så står der jo umiddelbart derefter: Men der er desuden et stigende behov for at udvikle partnerskaber fra stat til civilsamfund og fra civilsamfund til civilsamfund.

Det, jeg godt vil hæfte mig ved her og stille spørgsmål om, er dér, hvor der bliver sagt »fra stat til civilsamfund«, for det er vel det, der tager sit udgangspunkt i, at der ofte er regeringer, som ikke fortjener støtte, men at der er befolkninger, som både fortjener og har behov for

støtte, og derfor er spørgsmålet, hvordan man i forskellige situationer kommer uden om korrupte regeringer og giver støtten til den befolkning, der har brug for det, bl.a. for at give den befolkning mulighed for at få fjernet den dårlige regering.

Det aspekt manglede jeg i hr. Per Stig Møllers tale, så jeg vil godt have, at hr. Per Stig Møller giver sit synspunkt om det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Per Stig Møller skal jo også hænge lidt på fortidens synder.

Jeg vil bare spørge hr. Per Stig Møller, om der i det, hr. Per Stig Møller før refererede fra udviklingsministeren, ikke var en forskel på det afsnit om den folkelige opbakning og så et synspunkt om, at der altid som målestok skal være den folkelige opbakning og en eller anden andel af egenbetaling.

Så vidt jeg hørte det, hr. Per Stig Møller citerede, så var det en mulighed sammen med andre muligheder, og det var ikke det, jeg hørte i debatten i den foregående ordveksling med Venstres ordfører. Så jeg vil bare spørge hr. Per Stig Møller, om ikke hr. Per Stig Møller er enig i, at der selvfølgelig kan stilles det krav, men at det ikke må være blokerende for et samarbejde også med mindre organisationer, som gør et godt stykke arbejde rundtomkring.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Fru Margrete Auken spørger: Jamen hvad så med de lande, hvor vi ved, at regeringerne ikke påtager sig opgaven selv, hvis vi ikke giver penge til det?

Jamen lad mig tage det eksempel med Indien, hvor godsejerne ikke betaler skat. Dér har man i 1998, hvor vi i øvrigt troede, vi havde stoppet bevillingerne til Indien, bevilget 150 mio. kr. til noget værktøjsudvikling, og deraf har man sørget for at bruge de 135 mio. kr., kan jeg se på tallene, så der ikke er ret meget tilbage. Det var jo smart.

Men det var jo præcis et område, hvor man måtte sige, at de jo ikke går til de fattigste, at de jo ikke går til de kasteløse, de går jo til en udvikling, som regeringen selv skulle have skabt. Derfor må man se på, om de vil klare det selv, og dér kommer så mit svar til hr. Søren Søndergaard ind i koblingen her fra stat til civilsamfund. Det er nemlig fuldstændig rigtigt, at vi jo